ORiFLAMA

Número 44

Agost 1927

BUTLLETÍ PORTAVEU DEL CENTRO MORAL INSTRUCTIVO DE GRACIA

Cafès Torrefactes

MARACAIBO

Els més exquisits

Casa Central:
Salmerón, 124 (cantonada Montseny)

Sucursal Sabadell:
Plaça Pi i Margall, 16

PREUS ESPECIALS PER A BARS, RESTAURANTS, LLETERIES I SOCIETATS

La Casa Central obsequiarà a tot comprador de 100 grams de cafè, que presenti aquesta Revista, amb una capsa de pastilles de cafè amb llet, marca «El Explorador» (Logroño).

Disponible

Hostalatge domèstic
sota el patronat del S. C. de Jesús

Pensions complertes
o menjar sol

Preus mòdics

Progrès, 46, 2.on, 2.a - BARCELONA (Gràcia)

Disponible

Fàbrica de Pastes Alimenticies

J. Torrens
Successor
Vda. de J. Lligoña

Carrer Salmerón, 96
Abacería Central: Taula 38
Barcelona (Gràcia)

GRANS MAGATZEMS

Les Amèriques

Telèfon 2362 G. — SALMERÓN, 47 — Preu fixe

GRAN REBAIXA DE PREUS

en els gèneres d'estiu per fi de temporada

GÈNERES BLANCS A PREU DE FÀBRICA

VEGIN ELS APARADORS I SE'N CONVENCERAN

TOT BO I BARAT

Disponible

Disponible

L'ESTISORA

SASTRERIA VILA

Elegància i bons preus : Rebudes les novetats per a la temporada d'estiu

Salmerón, 89

GRANS MAGATZEMS

"LES COLUMNES"

Casa d'altes novetats en Llaneria, Sederia, Llenceria Cotons i Fantasies

En aquests magatzems és on trobareu l'assortiment més variat en tota mena de gèneres. Mereixen especial atenció les teles d'última novetat.

Durant el mes d'Agost grans rebaixes de preus, del 10 al 30 per cent en tot lo que son gèneres d'estiu

Preu fixe

OLLÉ i SALVADÓ, S. en C.

Salmerón, 113 i St. Marc, 2, 4 i 6 :: Telèf. 218 G. :: BARCELONA - GRÀCIA

Estoreria
Esparteria
Fàbrica de Persianes

Vídua de

J. CARALT

Venda i reparació de

PERSIANES

de totes menes

Cortines Orientals

Pita : Bambú : Cep i Vidre

Salmerón, 179 (davant Pl. Trilla)

Disponible

OR I FLAMA

BUTLLETÍ-PORTAVEU
DEL CENTRO MORAL
INSTRUCTIVO DE GRACIA
CASAL SOCIAL:
ROS DE OLANO, 7 i 9
BARCELONA

NÚM. 44 ANY 1927 AGOST

MEMORIA ANUAL

Llegida en la Junta General del dia 17 de juliol pel Secretari Sr. Serch, creiem d'interès pels socis absents a l'acte de reproduir-ne els següents fragments:

Actes generals del Centre

El Pessebre franciscà inaugurat el dia de Nadal. En fou encarregada la confecció al nostre consoci senyor Josep Maria Camps a qui regraciem una vegada més pel seu encert, doncs cal remarcar que obtingué el primer premi de la seva categoria en el concurs organitzat amb motiu del VII centenari franciscà. Amb motiu d'això fou molt visitat i enaltit. Vingueren de Rubí i Sallent.

Per aquesta data cal consignar el donatiu del senyor Puig i Cadafalch per a les nostres Escoles, consistent en una sèrie de models, reproduccions d'estàtues i testes clàssiques de gran valor.

El dia 24 de febrer tingué lloc la primera sessió de les «Vetllades joioses dels dijous» amb relatiu èxit; les altres dues sessions celebrades posteriorment no donaren de sí el que hom n'esperava i en conseqüència s'acordà suspendre-les momentàniament.

Hom també s'adherí a l'homenatge que amb motiu de les noces de platí de mossèn Collell hom li tributava per la seva activitat periodística.

També fou tramesa l'adhesió del Centre, i aquest representat pel nostre consoci senyor Banyeras, en els solemnes actes celebrats al Montserrat amb motiu de les noces d'argent de la celebració de la Primera Missa de Dom Antoni Maria Marcet, Abat de Montserrat.

El dia 7 de març fou inaugurat en el local de Joventut el Curset de Criteriologia que a càrrec del doctor Roman celebren les tres entitats catòliques de Gràcia, ço és : els Lluïsos, el Círcol Catòlic i el Centre.

* * *

ESCOLES

En aquest curs, com en els anteriors, han funcionat les escoles diurnes dividides en tres graus : pàrvuls, elemental i superior. Les nocturnes en dibuix i francès.

Gràcies a la generositat de nostre consoci Sr. Pardines, aquest curs s'han pogut habilitar les Escoles amb nou utillatge d'acord amb ço que exigeix la veritable pedagogia. S'ha renovat en gran part el material escolar ja vell i deficient. S'han emprat mètodes d'ensenyament nous. S'han decorat les aules amb els tons de color més adients per la distribució de la llum durant el dia i potents focus d'illuminació per les hores capvesprals. En fi, hem procurat dotar, i en gran part hem reexit, cal confessar-ho, el Centre d'unes Escoles que amb orgull podem dir que són de les millors de Gràcia. Tot això ha pogut fer-se gràcies, en gran part, com més amunt hem dit, al noble mecenatge econòmic del Sr. Pardines i l'assessorament tècnic del Dr. Batlle, qui ha posat al nostre servei tota la seva experiència en aquest ram. D'altres també hi han contribuit, tothom segons les seves aptituds i possibilitats. Sien donades a tots les més efusives gràcies. D'una cosa cal doldre'ns, però ; és que l'èxit no hagi acompanyat tants esforços com han estat fets. No és pas cap secret i cal que no ho sigui per a ningú que aquest any les Escoles, malgrat tot, han gravat el Centre amb un fort dèficit. La Directiva s'ha preocupat ja d'evitar que en el curs vinent el dèficit continués. A aquest fi ja s'han pres les mides oportunes.

Tot amb tot podem estar contents de la vida escolar dels alumnes. Ha estat ben densa i aprofitada. El Butlletí ha ressenyat llargament tota aquesta activitat. Com a complement dels ensenyaments de classe, les visites i excursions sovintejaren, entre moltes d'altres citaré les visites a l'Asil de Sant Joan de Déu, Asil de Santa Llúcia per a cegues, Mentora Alsina, Camp d'Aviació, explotació de conills de can Parellada Rec Comtal, Granja la Ricarda i estació de T. S.

F., Fàbrica de Gas i Electricitat, etc., excursions al Tibidabo, Vallvidrera, parcs municipals del Guinardó i Montjuich, Rubí, Sant Medí, Font del Lleó, al Port, desaigua del Besòs, al Penedès i tantes d'altres.

* * *

JOVENTUT

Realment pletòrica de vida ha estat aquesta anyada per Joventut. La seva múltiple activitat és ben palesa a aquells que l'han seguit del Butlletí estant com els que han pres part activa en la seva actuació. La Joventut no ha decebut en cap moment, ben al contrari, l'ideal que es proposaren els seus creadors i directors ha estat servit a bastament i amb ple entusiasme per tots els seus components. Un dels actes de més transcendència per la seva vida fou l'acostament i la fusió amb els elements que integraven l'antiga Secció d'Esports. Amb aquesta aportació valuosa la Joventut eixemplava el seu radi d'acció d'una manera considerable. Des d'aquest moment queien tots els prejudicis, tots els malentesos que mantenien retreta una bona part, la més selecta, d'elements joves que fins llavors s'havien mantingut al marge de l'actuació de la Joventut, mai com ara el nom de Joventut fou tan ben aplicat.

Fita gloriosa també i que mostra la sana fecunditat de Joventut, fou la creació de la Congregació de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Lluis Gonçaga. Calia, certament, un lligam espiritual que ens unís en les nostres pràctiques de pietat, una orientació ben empresa de la nostra religiositat, i res com una Congregació Mariana podia oferir-nos aquestes garanties. La Missa de 2/4 de 9 tots els diumenges a les Carmelites del carrer de Montseny, és l'acte primordial. Ha assistit a molts actes religiosos, posant ben alt els noms de Joventut i Centre dels quals n'és fillola; entre altres la processó del Corpus de Gràcia i el solemne acte celebrat per enaltir-la el dia 6 de febrer amb motiu del 58è aniversari de la fundació del Centre Moral, acte en el qual el P. Vergés, S. J., amb la seva càlida i vibrant paraula cantà les excellències de la Congregació davant d'un públic en el qual hi havia representacions de les principals Congregacions Marianes de Barcelona. Assistí també al Romiatge de Joventuts de Catalunya, organitzat amb motiu del Centenari

de Sant Lluís al Montserrat i a la solemníssima Comunió General de Joves a la Catedral els dies 14 i 21 de novembre respectivament.

Continuant les seves sessions setmanals dels dimecres s'han donat una sèrie de conferències sobre temes ben interessants i sugestius. Un cicle de conferències d'art fou organitzat amb elements de casa. Els noms de G. Moragas i J. Aragonés ben prestigiosos ambdós desfilaren pel local de Joventut. D'excursions se n'han fet moltes, basti citar només les del Montseny, dues vegades, serres de Sant Mateu, altes valls pirenenques, al Penedès, a la Garrotxa, al Canigó, a Sant Genís dels Agudells; infantil, dues de collectives, a les Planes, Rierada, etc., i a Sant Ramon, ultra l'Aplec a Santa Creu d'Olorde, la importància del qual no cal ponderar, basti dir que ultrapassava la xifra de 300 el nombre dels qui assistiren, i fou una diada el record de la qual serà sempre agradable a tots aquells que hi assistiren amb bona voluntat. La secció fotogràfica féu diverses sortides a Papiol, Molins de Rey, Pont del Diable a Martorell, al Laberinte i d'altres; el Grup Pictòric també visità el Laberinte, sortí de Terrassa, etc. El Grup Ciclista, en les seves sortides ben notables a Caldes, Garriga, Alella, Masnou, al Montseny i en una cursa en la qual foren classificats. L'equip de futbol, ultra els entrenaments periòdics, ha disputat diverses vegades amb el F. C. Barcelonés.

La Caixa d'Estalvis també ha funcionat normalment durant tot el període, essent de doldre, però, la fredor amb que és mirada encara per una gran massa de socis.

Les visites culturals també sovintejaren; remarquem les efectuades a la Companyia Barcelonesa d'Electricitat, a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona, al Vaixell Reina Victòria Eugènia i als tallers de la Hispano Suiza a Sant Andreu.

(Continuarà.)

DIARI D'UN CONVERTIT

(VERSIÓ DEL FRANCÈS)

8 d'agost de 1908

És la una de la nit, i acabo de dinar a casa d'En H., jove intellectual. Recordo que a taula — no sé a propòsit de què — ha estat pronunciat per mi el nom de Bloy amb una gran admiració per la seva obra, i que tot seguit un dels nostres amics, metge, s'ha desfet en vehements improperis contra aquell escriptor.

—¿És possible — deia — que vós admireu aquest fanàtic, aquest foll, qui professa unes idees i unes opinions que ja fa vuit segles que envelliren? ¡Això és absurd, mon car amic! Bloy no ens pot dir res, enterament res de nou, als qui som homes fets a la moderna. Els seus crits no ens interessen per res del món. Manté tot temps l'aire d'home enrabiat; i ple de despit a causa del silenci que l'envolta, es llença amb cec orgull damunt els seus amics i enemics. Comprenc molt bé que els catòlics, correligionaris seus, no vulguin saber res d'ell...

—Pitjor per a ells!, vaig interrompre.

—És que és un fanàtic endarrerit, un vertader foll.

—Tot el que volgueu. Tanmateix és un gran artista, i això em basta. Té, en realitat, moltes coses per dir, i les diu magníficament. Jo admiro aquest home.

—És un foll i, com a tal, és certament un curiós fenomen patològic. Nega el progrés; actua talment com si no existissin els descobriments de la moderna ciència; creu, com un ignorant qualsevol, en un Déu totpoderós i en una providència; i pretèn — això si que és el comble — posseir ell tot sol la veritat, tot injuriant als que no pensen igual que ell. És un monstruós anacrònic, una espècie de mamut literari.

—Malgrat de trobar-me separat de sa concepció de la vida — des del punt de vista religiós — per un abisme; malgrat que els seus llibres, almenys els que jo conec, contenen una multitud de coses que em semblen inadmissibles i àdhuc absurdes, o no prou comprensibles, admiro sens cap mena de reserva la plenitud d'aquella veu, sa puixança i la magnificència del seu estil. Haig de reconèixer que ses paraules projecten sovint—quant menys jo ho sento així—una estranya llum sobre els misteris referents a la mort i a la vida.

—Mai no me n'hauria adonat! ¿Com és possible què esclareixi un problema amb sa intelligència emboirada per la fe, sense compendre gens la complexitat de les manifestacions de la vida? Ses opinions pertanyen als temps més tenebrosos i reculats de l'Edat mitja. En aquesta època hauria pogut exercir Bloy una certa influença en els esperits primitius; però ¿qui és capaç de pendre-se'l seriosament avui dia? Concedeixo que en alguns indrets de sos llibres s'hi troben bells passatges; però, en general, quina extorsió d'estil! Quina retòrica més feixuga! Les coses més corrents, els esdeveniments més quotidians, els infla fora mida. No veu sinó un sol caire de la vida, i ni tant sols arriba a sospitar que existeixen altres maneres de pensar. D'altra banda, vocifera contra tothom. I després, encara s'estranya si no es parla d'ell, quan tanmateix el silenci és la sola actitud que es mereix una bèstia salvatge com ell!

— Em sembla que no compreneu a bastament aqueix home; i si no trobeu que Boy és un formidable i noble artista, no seré pas jo qui us ho farà entendre. Cal concedir — com ja confesseu — que és una remarcable aparició en la literatura francesa. Per ell és una cosa realíssima l'existència de Déu, al qual adora en els seus llibres. ¡Com n'és de bella la ira, i com és ardent l'amor en que s'abrusa el seu cor! Jo aimo aqueix incendi. Ell es permet de fer befa de la nostra psicologia complicada i de menysprear els invents que no fan avançar la humanitat devés els cims. Bloy compta amb quelcom ferm, que és la Fe, cosa que jo admiro però no sento encara. Sóc un simple espectador, i trobo en Bloy un magnífic espectacle entre la badoqueria del nostre temps masell. Sovint m'apar superior a un gran poeta; i és, quan entre el llampegueix del seu estil ens deixa entrellucar inefables belleses del món espiritual. La visió d'aquests fenòmens em trasbalsa a mi, que sóc un descregut...

C. MONTSERRAT, Pvre.

LA NOSTRA TASCA

VIDA ESCOLAR

Ja s'ha acabat el curs. El fruit llevat amb l'aplicació i la sollicitud de cada dia, i l'amor paciensós de tot l'any, l'escolar, a hores d'ara, se l'ha emportat a casa seva i ha constituït la joia familiar o bé ha estat motiu de neguit per al noi i de penediment pels seus.

Car si sempre constitueix un problema la collaboració de la família a l'escola, aquest esdevé palpitant, i hauria de desvetllar desigs d'esmena per a l'esdevenidor al cloure's el curs, davant l'arreplega de la collita. I la gravetat precisament del problema no radica en les ocupacions de la família, que se'ls hi enduu tot el temps, sinó en que no troba ni un mínim centre d'interès en el seu esperit. No és un problema d'economia sinó més aviat un problema de moral i psicologia. En l'esperit, per tal que els problemes no hi ocupen lloc, hi caben tots.

Moral i psicològicament, per situació natural el noi se sent més arrelat en la família que no pas en l'escola. Per aquest sentit instintiu, el noi amurallat darrera la família, encara que sigui només per la sola negligència d'aquesta, sap oposar una resistència vigorosa a la influència escolar. I l'escola front a front de la família, deu batre's en retirada. Perquè segons allò de l'Evangeli, el que no és al costat de l'escola esdevé en contra de l'escola. I l'eficàcia d'aquesta, mediatitzada per la família esdevé sovint més que ineficaç, nulla.

Quin fruit més granat per a l'esdevenidor no fóra el que davant la migradesa del fruit els propòsits d'esmena i decisions de collaboració persistissin i es fessin sensibles al curs vinent des del primer mes, des del primer dia. Fóra un fruit que llevaria el cent per u. I que no sols se'n gaudiria la mateixa escola amb augment de prestigi sinó, més que no cap altre, l'escolar mateix.

* * *

Els premis s'han donat ; el curs és finit. Per les finestres de l'escola, obertes a l'oratge caldejat de juliol, ixen carrers de la ciutat enllà, tots trepidants del brugit del treball, els crits i els cants dels escolars que d'aquest moment comencen les vacances debò debò. Els cants s'interrompen amb les expressions estrepitoses de comiat i de a reveure's. El piano sona aquelles notes i aquells motius descordants sota la pulsació de mantes mans i que només saben compendre els qui han estat collegials i els cors verament sensitius... Adéussiau.. adéussiau !

* * *

Mentre els uns en la llar olorosa d'herbes de casa seva o dels seus avis o rebesavis faran salut d'aquella manera que sols el noi de ciutat, que ha estat deu mesos reclòs en un pis : fent volar l'estel pels comellars : capbussant-se en els rierols i abastant insaciablement les belles fruites.

I els altres, menys sortosos, sortiran cada dia cap al mar, o la muntanya o a les emprius de la ciutat,

a simular-se per més hores, que també fan vida de pagès i de retorn a la natura.

L'escola sola, sola, una mica desmantelada i silenciosa com una mare prenya d'enyorament els esperarà amatent.

Per a que, per l'octubre, tot olorós de garrofa i de most, tornar a pendre'ls en son sí i seguir l'obra de formació, de nodrició, d'envigorament espiritual, per tal que en un dia no llunyà surtin uns soldats estrenuus de la Pàtria. I marquin el camí ral als que vindran després.

Joventut

Excursió a Núria

Per gust demanaríem la meitat de les planes del nostre Butlletí per posar-hi totes les impressions joioses que portem encara fresques i comentades a tothora, entre companys i familiars, d'aquesta excursió esperada com una festa anyal pels cinquanta amics que l'hàvem realitzada feliçment. Un any enrera, sota l'ombra, prop del riu, a Montcada, sorgí la idea d'anar *fent bossa* per tal de pujar a Núria l'estiu següent. Un any d'illusió ha anat preparant, doncs, aquestes belles jornades, i ara, després de l'èxit absolut d'organització i realització, bé ens cal consignar-ho en aquest memorial del Centre, com una de les belles gestes que anyalment floreixen en el clos de nostra Societat.

Pujar a Núria és fàcil i trivial d'ordinari : pujar-hi en aquestes dues festes seguides de Diumenge i Sant Jaume, garantint l'allotjament i transport de cinquanta excursionistes, entre els quals hi havia bon nombre de senyores i noies, comportava resoldre dificultats, atendre a precisions i suplir ràpidament deficiències en número extraordinari. Dos mil excursionistes pujaren a Núria aquests dies. Inútil dir, per tant, que els trens, allotjaments, cavalleries, serveis de provisions, tot era materialment assaltat, i per tant, ni les organitzacions prèvies ni els compromisos contrets eren respectats gairebé enlloc. Amb nosaltres, però, la posada de Ribes i l'Administració de Núria es portaren degudament : i en torn d'aquestes bases, la provident direcció i ràpides mesures dels nostres organitzadors, en Rovira, en Coll i l'Oriach, tot es va resoldre i res no ha mancat a ningú.

Sortíem de Barcelona el dissabte, a les quatre i mitja. Alguns ja havien partit al matí. Calgué fer combinacions i bitllets de diferent classe i fins diverses estacions per a poder obtenir passatge al tren, però hi forem tots. A Vich pujà en Serch, que ja venia de la Salut per les Guilleries, i a Ripoll, els matiners amb en Nogués, contant les grandeses del monestir. A Ribes a les vuit. Allotjaments : es telefonà a Núria preguntant per l'estat del temps. Resposta favorable ; doncs els més valents cap a Núria de dret ; un grup va a dormir a Caralp ; la resta, a Ribes. Llevat dels primers, els altres es reuniran l'endemà a Caralps per oir missa a les set, que ens dirà mossèn Batlle, que és dels que ja han marxat a allotjar-se a aquest poble. Ells prou hi foren a les set, puix l'aldarull dels carrers del vilatge, materialment assaltats d'excursionistes, era un despertador infallible, però els que havien d'esperar a Ribes els autos compromesos no pogueren pas ser puntuals. Els cotxes eren del primer que hi pujava. A les vuit, però, tots oien la missa Dominical, i després d'esmorzar

sota el venerable atri romànic, i de realitzar una altra epopeia per tal d'aconseguir cavalleries per als bagatges, emprenem el camí per la gorja de Núria amunt. Quin camí aquell dia el de Núria, ple d'anants i venints de tota faisó i estament! I les sorpreses de les cascades i de l'aigua gemada dels fontíjols i de les gorjes paoroses i dels remors de les aigües que per damunt i per dessota el camí ens deturen, anaven donant conversa, animació i joia a la nostra colla per la major part de la qual tot els era nou. Els reposos per a gaudir del panorama eren freqüents. I un quilòmetre abans de la Creu d'en Riba ja ens vénen a rebre els valents excursionistes de la nit. Era al migdia.

—Tot està arreglat?

—Tot. En Rovira té les claus de totes les celles. Aneu a la saleta del segon pis de l'edifici nou de Sant Justí i us les anirà entregant.

Com de fet. Als cinc minuts d'arribar tothom era a lloc.

—On dinarem?

—Us sembla bé la font del Bisbe?

—Fet.

I allà, sobre el fresc herbei, vora l'aigua glaçada, tot sotjant les vacades, començava nostra massa breu sojorn a la vall.

Un cop reposats i refets, visita a la Verge i després passejades a les fonts i fins a's cims, segons l'albir i el delit de cadascú. Vé l'hora del Rosari, amb funció solemne aquell dia, per ésser diumenge. Després entrevista amb el senyor Administrador per a puntualitzar la nostra missa solemne per l'endemà a les 8.

—Han avisat als cantors?—ens pregunta.

—No. Els cantors som nosaltres. El Centre Moral no és pas un centre solament d'excursionisme; és una escola de pietat pràctica. Les lloances divines als peus de la Mare de Déu de Núria no les havem d'encomanar a altres: i nosaltres les havem de dir.

—Molt bé; doncs a les 8 poden disposar de l'església.

I a aquesta hora de l'altre dia podíem dir de debò:

Aquí ens teniu Verge Santa
vagament cercant redós
en el clos misteriós
de Vostra capella fosca.

Nostre cor tornà's salteri. El cant eixia devot i just com mai. Allà en el silenci matinal de la vall claríssima, nosaltres, la gent de ciutat confosos entre els romeus de Rosselló i Cerdanya, de l'Urgell i del Conflent, com diuen els goigs, oferint públicament en germania natural i lliure, veiem clara la gran missió de les societats com el nostre Centre, de mantenir el Servei Diví, les tradicions de pietat de tots aquests Santuaris venerables, envaïts avui pel turisme que deixa el Santuari silenciós i desert. I aquests grups ben agermanats per una disciplina regular i per medis d'educació artística, literària i cristiana són els únics que poden ressuscitar dintre les naus dels santuaris i ermites de muntanya els actes públics de religió, per als quals foren bastides per aquells mateixos pagesos, pastors, llegs i sacerdots que hi duien els carreus, les dotacions i les ofrenes i després n'eren la plebs santa que des de tots els cims i les valls de Catalunya feia pujar al cel la lloança divina, la veu autèntica de l'Església, tan agradable al senyor.

Combregàrem i cantàrem la Salve de comiat. Després, a la font de Sant Gil. Algunes fotografies en conjunt com a última memòria i amb la recança al cor tombem la creu d'en Riba deixant

amb un fervorós «a reveure!» aquella «muntanya escarpada mig any coberta de neu». Ràpid devallar fins a la font de la Roira, on dinàrem, i a Caralps, autos fins a l'estació i aleshores entre el tren ordinari i l'especial, ens encabírem fins arribar a ciutat sense cap contratemps.

Una felicitació a tots, i Déu faci que aquests romiatges a Núria siguin, com el de Montserrat, un acte anual del Centre que estrenyi els vínc les de germanor i simpatia entre els socis i ens atregui les benediccions de Déu per l'obra d'apostolat i bon exemple que acompleixen.

Excursió a Poblet

Aqueixa visita al gran Cenobi Català, el Grup Pictòric el tenia preparat feia un any. Seguint un pla d'antuvi preparat, el grup, estudià en tots els seus aspectes, el període romànic en ses dos grans èpoques. La visita a Poblet ens esperonava per ser un dels grans monuments del període de transició.

La primera impressió imborrable, és la veneració que inspiren aquelles pedres centenàries, records evocadors de perdudes grandeses. Els sarcòfags escampats pel Monestir, proclamen la seva glòria. Antigues cases nobles d'Urgell, Cabrera, Montcada, Cervera, Anglesola, etc., etc., hi tenien el seu panteó monumental. Els Reis de Catalunya i Aragó llegaven el seu cos al morir, junt amb quantiosos béns i possessions, començant pel fundador de Poblet, Ramon Berenguer IV, fins a Martí l'Humà, últim rei de la dinastia catalana; tots tenien en gran estima l'amistat, virtut i saber dels abats i monjos de Poblet. Després seguí el període de decadència paral·lela a la de Catalunya, fins quedar completament abandonat i destroçat per les turbes, perdent-se infinitat de joies.

Com totes les institucions del Cister, acusa una severitat reflexa d'aquella que predicava Sant Bernat, fundador de l'ordre, qui anatemitzà el luxe i els refinaments artístics, tornant la vida monàstica a l'austeritat. No per això perdé Poblet en bellesa, sinó que li donà grandiositat. Lo que existeix de romànic, com és l'Església, part del claustre i dependències del mateix, com la sacristia vella, locutori, pas al palau del Prior i el gran refectori, demostren la maduresa d'estil, esplendor i grandiositat exornat amb capitells i peanes de lleceries geomètriques senzilles, segons les noves normes. Tres quartes parts del claustre, el lavabo, el gran dormitori, un dels més grans de l'ordre del Cister. Sala capitular amb ses lloses de figures entallades de diversos abats, els arcs per a les tombes reials dins l'església, i el Palau del Rei Martí, d'estil gòtic, amb ses diverses èpoques que lliguen graciosament amb les dependències d'estil diferent constituint una sola obra acabada, especialment les finures gòtiques del palau, bellíssimes dins el més bell del gòtic català.

Poden estar satisfetes d'aquesta visita, la Secció d'Art i la Joventut tota del Centre, en veure el profit que per a la cultura dels socis i el coneixement dels nostres pretèrits monuments, reporten aquestes agradables visites.

Del concurs que s'organitzà entre els elements del Grup Pictòric per a un segell interior de la secció, ha estat elegit per unanimitat del jurat, compost pels senyors A. Samsó, X. Coll i F. Carulla, el treball que duia per lema X, essent-le l'autor en M. Brasó. Resulta l'alludit segell d'un caire senzill i de

sabor de casa nostra. Felicitem a l'estudiós i constant amic que sap alternar les feixugues tasques del treball amb el conreu de les belles arts com felicitem també als demés companys del Grup que han collaborat en uns estudis que representa un esport per ells, per no ésser professionals en coses d'art.

ACTES PER AL MES D'AGOST

Diumenge 7.—Sortida a Montcada-Rexach. Vocal: J. Calveras.

Festa Major de Gràcia. Dia 15.—Es prega l'assistència dels socis de «Joventut» al solemne Ofici que és celebrarà a la Parròquia de Santa Maria de Jesús.

Diumenge 21. — Excursió Collectiva a Martorell i Font de Cân Abad. Reunió: Missa de dos quarts de vuit a la Parròquia de Jesús. Sortida pel Baixador del Passeig de Gràcia a les 8'27. Tornada a les 18'50.

Dimecres 24.—A les 10 de la vetlla Festa dedicada a commemorar l'Excursió a Núria.

Igual com la que el passat mes de juliol es celebrà per a la de l'Aplec de Santa Creu, s'hi llegirà una curta ressenya, es projectaran les fotografies de l'Excursió i finalment es ballaran algunes sardanes al pati del Centre.

Diumenge 28.—Sortida matinal de la Secció de Fotografia.

Avís: Tots els dimecres d'aquest mes tindran lloc les acostumades reunions de Joventut a les vuit del vespre.

Orfeó Montserrat

El dia 26 de juny últim, conforme manifestàrem en el darrer número d'Or i Flama, l'Orfeó Montserrat cantà una Missa a l'Església Parroquial d'Hostafranchs amb motiu de celebrar un collegi d'aquella barriada la festa de Sant Lluís Gonzaga. En la tarda del mateix dia prengué part en un festival que tingué lloc al Turó Park.

El dia 3 de juliol fou també contractat l'Orfeó per a cantar la Missa Solemne a la Parròquia de Santa Maria de Jesús, amb motiu de celebrar la Congregació del Sant Crist de la mateixa, la seva festa principal.

Acabada la Missa, la secció d'homes de l'Orfeó, es dirigí al teatre Olympia, on juntament amb els de l'Orfeó de Sans i dels de la Schola Cantorum de Sant Miquel executaren el lied «Déu lloat per la natura», de Beethoven, acompanyats de la Banda Municipal, un dels números que més sobressortiren el festival que tingué lloc en l'esmentat teatre.

La tasca del nostre Orfeó Montserrat durant l'any de 1926 a 1927, ha estat veritablement extraordinària, així ho podem comprovar repasant les cròniques mensuals que referents a l'actuació seva han estat publicades en l'Or i Flama. L'èxit artístic és innegable, puix les nombroses demandes de l'any acrediten la seva importància i el bon concepte amb què és tingut. En quant a la part econòmica, ha obtingut un rendiment ben apreciable, amb el qual ha pogut atendre a inajornables despeses extraordinàries, com és ara la celebració de la festa de la Patrona a Montserrat, millorament de la sala d'assaigs, etc.

Però s'ha de tenir en compte que aquest treball que suara produeix resultats positius, significa pels orfeonistes un esforç i un seguit de sacrificis que els fa mereixedors de totes les consideracions i de que en una forma o altra n'obtinguin una compensació per

modesta que sigui. Això és lo que té en estudi la Junta de govern de l'Orfeó Montserrat, puix si bé els voluntariosos orfeonistes actuen sols pel lloable fi de fomentar una Secció que els enalteix i honora al Centre, creu un deure establir alguna recompensa que a l'ensems constituint un premi per als més asidus i constants, estimuli a tots en el compliment dels seus deures, proposant-se realitzar-ho ara en la calma relativa de l'estiu i aprofitant l'avinentesa de renovar-se la pròpia Junta.

Interinament, ja que som al final de l'exercici de 1926 a 1927, des de les planes d'Or i Flama, el Centre té el gust de felicitar a tos els components de l'Orfeó Montserrat, Mestre Director, Professors, orfeonistes, per la seva brillant actuació i fent-los present novament el reconeixement de la Societat per la seva cooperació en l'obra de cultura cristiana, que és el fi primordial que persegueix el Centre.

Ens plau donar compte d'haver rebut una afectuosa comunicació del Senyor Secretari de l'Orfeó Català, En Pasqual Boada i Nogués, donant les gràcies en nom de la Junta Directiva d'aquell Orfeó i especialment del Mestre Millet, per la felicitació que li dirigí el nostre Orfeó Montserrat per l'èxit assolit amb l'execució de la Missa Solemnis de Beethoven, i dirigint-nos paraules laudatòries i d'encoratjament.

No cal dir com ens ha omplert de satisfacció aquesta finesa envers el nostre Orfeó, donada la seva procedència.

Teatre

Com els anys anteriors, durant aquest mes d'agost i fins a mitjans del vinent de setembre seran suspeses en el Centre les representacions teatrals i les sessions de cine.

Aquesta època de fortes calors, d'estueigs i de vacances, és de més alicient per a les famílies els esbarjos a l'aire lliure i les excursions al camp, que els espectacles en llocs tancats.

Durant aquest, em podríem dir petit descans, es prepararà la vinenta temporada, que es començarà com s'indica i ja no s'interromprà, si Déu ho vol, fins a la Quaresma de 1928.

Així, doncs, desitgem a les famílies amigues nostres, assídues concurrents als espectacles que es donen en el nostre teatre, un bon istiu, i tenir la satisfacció de tornar-les a veure animant amb la seva presència l'estatge del Centre quan aquelles agradables vetllades diumengeres es tornin a rependre.

NOTICIARI

Dia 15 d'agost, festivitat de l'Assumpció de la Mare de Déu i Festa Major de la barriada.

A les vuit, a la Parròquia de Santa Maria de Jesús, hi haurà Missa de Comunió general reglamentària, lo que es fa avinent als senyors socis del Centre per a que procurin assistir-hi.

A les deu, a la mateixa església, s'hi celebrarà Ofici solemne, al qual ha estat invitat el Centre pel Reverend senyor Rector, doctor don Marcelí Garriga, Consiliari d'aquesta Societat.

La Missa serà cantada per l'Orfeó Montserrat juntament amb l'escolania i capella de la Parròquia.

Es recomana també l'assistència dels socis a aquest acte.

La Junta general ordinària d'enguany

Conforme estava anunciat, el diu-

menge dia 17 de juliol últim, a les 10 del matí, el Centre celebrà Junta General ordinária, assistint-hi un regular nombre de socis.

El Secretari, senyor Serch, llegí l'acta de la Junta general anterior que fou aprovada, i la memòria dels actes més importants efectuats per la Societat durant l'any, la qual publiquem en altre lloc d'aquest Portaveu. El Tresorer, senyor Masip, llegí els estats de comptes generals del Centre i de les Seccions, mereixent tots l'aprovació de la Junta General.

Es procedí a la renovació de càrrecs vacants, resultant elegits per majoria de vots els senyors següents : Francesc Rovira Carol, President ; César Campillos, Bibliotecari ; Joan Jarque, Vicetresorer ; Josep Carreras, Vocal segon ; Amadeu Serch, Secretari, i Antoni Samsó, Sub-secretari.

Es donà compte d'una proposició presentada en forma reglamentària, interessant-se el nomenament d'una ponència per a la Reforma del Reglament general de la Societat, la qual, a proposta de la presidència, la Junta general acordà que passés a l'estudi de la Junta Directiva.

Finalment s'acordà dirigir un telegrama d'adhesió i filial submissió a Sa Santedat Pius XI i s'invità als reunits a visitar l'exposició de treballs efectuats pels alumnes de les escoles amb motiu de final de curs i s'aixecà la sessió amb el res de consuetud, que dirigí el Reverend doctor Batlle, delegat del Consiliari.

En contestació al telegrama d'adhesió a Sa Santedat a que havem fet menció, ens ha estat entregat pel Canciller Episcopal i Secretari de Càmara i Govern del Bisbat de Barcelona el següent, que respetuosament continuem :

«*Monsignor Obispo Barna. Roma* 21-20-19. *Italcable* :

Sua Santità compiacendosi iterata filiale adesione Santa Sede Centro Morale Istruttivo-Grazia, ringraszia benedice di cuore.—Card. Gasparri.»

Naixements

Són ja pares complerts els novells esposos, nostre consoci en Jaume Xuclà i Na Mercè Banyeras, els quais han vist augmentada la seva llar amb el naixement del seu segon fill, una noia que fou batejada a la Parròquia de la Bonanova el diumenge dia 10 de juliol últim, sent-li posats els noms de Josepa, Mercè i Felícia.

La nostra enhorabona a ells i a llurs respectives famílies i que Déu els en deixi veure força goig.

El consoci Josep Camprubí Alsina, cunyat de nostre volgut Secretari Amadeu Serch, ha vist alegrada la seva llar amb el naixement d'un fill, al qual li fou imposat en les fonts baptismals el nom de Jaume. La nostra enhorabona

Obituari

Han mort els socis protectors del Centre següents :

Don Manuel de Llanza i de Pignatelli d'Aragon Hurtado de Mendoza i Esquivel, Duc de Solferino, Marquès de Coscojuela, Príncep de Castiglione, de Pignatelli i del Sacro Romano Imperio.

Don Francesc Rovira Vallhonrat, Tresorer de la Molt illustre Junta d'Obra de Santa Maria del Mar.

Don Bonaventura Pla Sallent, Professor Jubilat de l'Escola Municipal de Musica. (A. C. S.).

Repetim a les seves respectives famílies l'expressió del nostre més sentit condol i demanem als socis del Centre i llegidors de l'Or i Flama els recordin en les seves oracions.

Ha mort també donya Marguerida Roma i Mas (q. e. p. d.), mare del nostre consoci don Lluís Roca, al qui lo mateix que a la demés família acompanyem en el sentiment, pregant a Déu per l'ànima de la difunta i per a que els dongui forces per sofrir la desgràcia amb cristiana resignació.

Tenim el sentiment de donar compte de la mort d'un dels socis més antics del Centre, en Gaietà Mateu i Noet (a. c. s.). Una funesta malaltia que contragué últimament i de la que ja semblava millorat l'ha privat sobtadament de la vida quan es trobava en la plenitud d'aquesta.

Encara que dedicat enterament als seus afers industrials i a la seva família no intervenia en la vida activa del Centre, no per això deixava d'interessar-se pel funcionament i bona marxa d'aquest.

Descansi en pau el bon amic i apreciable consoci, i al pregar a Déu per la seva ànima, fem-ho també perquè concedeixi a la seva desconsolada família la cristiana resignació, tan necessària en aquests tristos moments.

La Missa de Congregació que es celebra a dos quarts de nou a la Capella de GG. Carmelites, serà aplicada el dia 14 pel Sr. Duc de Solferino, i el dia 28, pel Sr. F. Rovira Vallhonrat.

Musical

El dia 3 de juliol últim poguérem passar unes hores agradables escoltant el Concert de final de curs que els alumnes de l'Acadèmia Pla donaren en el nostre salo-teatre.

La sala presentava brillant aspecte, plena de distingides famílies que amb llur presència confirmaven la importància que ha adquirit l'Acadèmia i les simpaties de que es fan mereixedors els professors i deixebles. Alguns d'aquests es revelaren com a vertaders concertistes, i tots compliren degudament en la interpretació de les composicions i que executaren ja en conjunt ja individualment conforme constava en el programa.

Una volta més ens plau felicitar als alumnes de l'Acadèmia Pla i molt especialment a la seva directora, la senyoreta Na Assumpta Pla, professora del nostre Orfeó Montserrat.

Aquest número ha passat per la censura governativa

Tipografia Emporium, S. A. · Telèfon 5329 A. · Ferlandina, 9 i 11 · Barcelona

Companyia Trasatlàntica

Vapors Correus Trasatlàntics

Serveis:

RÁPID.— Nord Espanya - Cuba - Mèxic
EXPRESS. — Mediterrani - Argentina
MEDITERRANI.— Filipines - Japó - Xina
MEDITERRANI.— Costa Firme - Pacífic
MEDITERRANI.— Cuba - Mèxic
MEDITERRANI.— New-York
MEDITERRANI.— Fernando Póo

Servei tipus Gran Hotel, T. S. F., Radiotelefonia, Orquestra, Capella, etc.

Per a informes, a les Agències de la Companyia en els principals ports d'Espanya

A Barcelona:

Oficines de la Companyia
Plaza Medinaceli, 8

Consignatari: A. RIPOL
Via Laietana, 5

Unión Librera de Editores, S. A.

LLIBRERÍA SUBIRANA - Portaferrisa, 14 - Apartat, 203 - Barcelona
Sucursal: LLIBRERIA CHIRIVELLA - Saragossa, 14 - València

LLIBRES D'ART

ALBUM de les galeries de pintures dels Museus alemanys (Kaiser-Friedrich-Museum de Berlin, Galeria de Dresde, Pinacoteca Antigua de Munich) Introducció històrica i text explicatiu de C. Koetschau, A. Philippi i E. von Reber; Traducció del Dr. Domingo Miral i López; 60 reproduccions en color. Un volum en foli, Ptes. 75 en tela.

ALBUM de les galeries de pintures dels Museus de Florencia (Palau Pitti, Galeria dels Uffizzi, Galeria de l'Academia). Introducció històrica i text explicatiu de Conrad Ricci. Traducció del Dr. Domingo Miral Lòpez. 60 reproduccions en color. Un volum en foli, 75 ptes. en tela.

ALBUM de les galeries de pintures dels Països Baixos, (Bruselles, Anvers, Hospital de Sant Joan a Brujes i Rijksmuseum d'Amsterdam). Introducció històrica i text explicatiu de H. Voss i W. Stheenhoff. Traducció del Dr. Josep Camon Aznar. 60 reproduccions en color. Un volum en foli, 75 pesetes en tela.

ALBUM de la galeria de pintures del Museu del Prado (Madrid). Introducció històrica i text explicatiu de A. de Bernete i Moret, Director del Museu del Prado, i August L. Mayer, Director de la Pinacoteca Antigua de Munich. Traducció del Dr. Domingo Miral i Lòpez. Amb 60 reproduccions en color. Un volum en foli, 75 ptes. en tela.

BERNETE i MORET (A. de) Història de la pintura espanyola en el segle XIX. Elements nacionals i estrangers que hi han influït. Il·lustrada amb LXVI làmines fora de text, en negre i en colors. Un volum en foli, 60 ptes. enquadernat.

GÈNERES DE PUNT

LOS DOLLARS

CARRER DE SALMERÓN, 56 : GRÀCIA

CLÈRIES
JOIER

S'ARREGLEN I REFORMEN JOIES,
S'ARREGLEN RELLOTGES I ES
POSEN VIDRES A 0'50 PTES.
Salmerón, 127

ESCULTURA RELIGIOSA

JOSEP M.ª CAMPS I ARNAU

Carrer Montseny, 77 Barcelona (Gràcia)

JOSEP PLANA I PLANA

CONSTRUCTOR GENERAL D'OBRES

a preu fet i per administració.
Especialitat en la conservació de finques urbanes.

ENCÀRRECS:
S.RAMON, 6, Baixos - TELÈFON 2496 A.
VERDI, 54, Baixos - TELÈFON 2331 G.
Domicili particular: PARIS, 69, 1.er, 2.a
BARCELONA